

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

7X

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

ויהי כאשר את-נדרה אשר עליה וארת מבטא
 שפתיה אשר אסרת על-נפשה ויהיה יסלה-
 לה : י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-
 אסרה על-נפשה יקום עליה : יא ואם-
 בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה : יב ושמע אישה והחרש ליה
 לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום : יג ואם-
 הפד יפר אתם : אישה ביום שמעו כל-
 מוציא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
 יקום אישה הפלם ויהיה יסלה-לה :
 יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש
 אישה יקימו ואישה יפרנו : טו ואם-
 החרש יחליש לה אישה מיום אד-יום
 וחקים את-כל-נדריה או ואת-כל-אסריה
 אשר עליה חקים אתם כי-החרש לה ביום
 שמעו : טז ואם-הפד יפר אתם אחר
 שמעו ונשא את-עונה : יז אלה החקים
 אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו
 בין-אב לבתו בני-גרויה בית אביה : פ

תשלחון

ויהי כאשר את-נדרה אשר עליה וארת מבטא
 שפתיה אשר אסרת על-נפשה ויהיה יסלה-
 לה : י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-
 אסרה על-נפשה יקום עליה : יא ואם-
 בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה : יב ושמע אישה והחרש ליה
 לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום : יג ואם-
 הפד יפר אתם : אישה ביום שמעו כל-
 מוציא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
 יקום אישה הפלם ויהיה יסלה-לה :
 יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש
 אישה יקימו ואישה יפרנו : טו ואם-
 החרש יחליש לה אישה מיום אד-יום
 וחקים את-כל-נדריה או ואת-כל-אסריה
 אשר עליה חקים אתם כי-החרש לה ביום
 שמעו : טז ואם-הפד יפר אתם אחר
 שמעו ונשא את-עונה : יז אלה החקים
 אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו
 בין-אב לבתו בני-גרויה בית אביה : פ

מטות רשי

שני לא

(1) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה . לפי שזכה לא כרשות אב ולא כרשות בעל ובאלוהי מן הנשואין הכתוב נדרה אב
 אלמנה וכו' כחוקין מת בעל כרשותה וזוהי לרשות האב : (יא) ואם בית אישה נדרה . כשנשוא הכתוב נדרה :

משות ישראל תשלחו לצבא: ה וימסרו
מאלפי ישראל אלף למסרת שנים עשר
אלף חלוצי צבא: ו וישלח אתם משה
אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והצפרות
התרועה בירו: ז ויצבאו על מדון כאשר
צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכור
ח ואת מלכי מדון הרגו על חלליהם
את דאני ואת רקם ואת צור ואת חור
ואת רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם
בן בעור הרגו בקרב: ט וישבו בני
ישראל את גשי מדון ואת טפס ואת
כל בהמתם ואת כל מקנחם ואת כל חילם
בזון: י ואת כל עריהם במושבותם ואת
כל שירתם שרפו באש: יא ויקחו את
כל השלל ואת כל חמלקוח באדם
ובבהמה: יב ויבאו אל משה ואל אלעזר
הכהן ואל עדת בני ישראל את דרשבי
ואת המלקוח ואת השלל אלהם חמנה אל
ערכת מואב אשר על ירתן ירחו: יג
שלישי יג ויצאו משה ואלעזר הכהן
שני וכל נשיא היעדרה לקראתם אל מחוץ
למחנה: יד ויקצף משה על פקודי החיל

תשלחו לחילא: ה ואתבחרו מאלפי
ישראל אלפא לשבטא תרי עשר אלפי
מזרני תילא: ו ושלח יתהון משה אלפא
לשבטא לחילא יתהון וית פינחס בר אלעזר
כהנא לחילא ומאני דקודשא וצפרות
יבבתא בידיה: ז ואתתילו על מדון קמא
דפקוד ית משה וקטרו כר דכורא:
ח וית מלכי מדון קטרו על קט ליהון ית
אני וית רקם וית צור וית חור וית רבע
חמשא מלכי מדון וית בלעם בר בעור קטרו
בחרבא: ט וישבו בני ישראל ית נשי מדון
ות ספלהון וית כל בעיהון וית כל פתיהון
ות כל נכסיהון בזו: י וית כל קרויהון
במותבניהון וית כל בית סגרתהון אוקיחו
בנורא: יא ונסיבו ית כל עדאה וית כל
דברתא באנשא ובבעירא: יב ואיתואו לות
משה ולות אלעזר כהנא ולות כנשתא דבני
ישראל ית שבאי וית דברתא וית עדאה
למשריתא למשרויא דמואב דעל ירדנא
דירחו: יג ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל
רבבי כנשתא דקדמורתהון דמבנא
למשריתא: יד ורגזו משה על דממזן על
חילא דבני אלפינ ורבני מאומא דאתו מחיל

שרי רשי

קרנא

(ספרי) לרכות שנט לוי: (ה) וימסרו להודיע סכחו של רועי ישראל כמה חנוכים על ישראל עד שלא חזרו
מזויתו מה הוא אומר (שמות י) עוד מעט וסקלני ונעשאינו סונית נוסה תלויה בנקות מדין לא רלו ללכת עד שנתקנו
על כרמון: (ז) אותם ואת פינחס מניד שהיה פינחס שקול כנגד כולם וימני מה הלך פינחס ולא הלך אלעזר אחר
הקב"ה מי שהתחיל במנוה שהרג כוכיכה צרי יגמור ד"ה הלך לנקום נקמת יוסף אבי אמו שנאמר (בראשית לו) והחידניס חכרו אותו
(סוטה ט) ומנין שהיה האחו של פינחס חזל יוסף שנאמר (שמות ו) ויכמת פוטיל מורע יתרו שפיטם עגלים לע"ה ומורע יוסף שפיטם
ב"ירו ד"ה שהיה חסות חלמה: וכלי הקדש זה האהרן והנץ שהיה בלעם עושה ומפיית חלכי מדון בכשפים והוא עבדו מורס
עמסם הראה להם את הנין שהם חקוק בוהם מופלים לכף חומר על חלליהם במלכי מדון שנותלים על החנוכים מן החויר וכן ככלפס כתוב
על

לשבתא אלפא לשבתא לכל שיבתא דישראל השדרון לחילא : ה ואתבחרו גבריו צדיקו ומקרוו במשהו
 מאלפא דישראל אלפא לשבתא תריסר אלפין כגורו חילא : ו ושר יתרוו משה אלפא לשבתא לחילא
 יתהוון ונת פנתס בר אלעזר כהנא לחילא ואוביא ותמא דקדשא למשיי קיא בהון וחצצרות יבבא בידה למכנע
 ולמשרי ולמיטל משרתא דישראל : ז ואתחילו על מרין אקפודא מתלת טרין ונתא היקמא דפקדו ונת
 משרה קטלו כל דכורא : ח ונת מלכי מדנאי קטלו על קטולי משיי יתהוון ונת ונת פנתס ונת צור הריא
 בלק ונת חור ונת רבע חמשת מלכי מדון ונת בלעם בב בעור קטלו בסופא ונתה פיו דחמא בלעם חייבא ית פנתס
 כהנא רדיף מן בהרוי עבד מלתא דקוסמין ופרח בצור שמיא מן יד איזבר פנתס שקמא בבא נקדישא ופרח בהרוי
 ואתהדי ברשיה ואתהדי שלף סופא ובעא למקטליה פתח פומיה במילי תהנוו ואתר לפנתס אין תקיים ית נפשי
 מושפוענא לך דכל ימין ונתא קיס לית אנא סכטיס ית עמך עני ואמר לית הלא אנת הוא לבן אכמארה דעצית
 למישיצוא ית יעקב אבין ונתמא למצבים גמין למרדא ורעא ומן בתר דנפיקו ממצבים נריתא ברין עמלק בשיצא
 דכרון אתגרתא איתגרא למילוט יתהוון וכעון דחמיתא דלא אהעין עובדך ולא קביל מימרא דני מינד אמליבר מלקא
 בישא ית בלק למקמא ית בנתיה בפרשת אירחמא למטעיא יתחון תפלו גמין כו ונתהוון עשרין נארבעה אלפין גמין כו
 לית אפשר תיב למקמא ית נפשך ומן יד שלף סופיה מן תיקה וקטליה : ט וישבו בני ישראל ית גשיהו
 דמדינאי ונת טפלהוון ונת כל בעריהוון ונת כל גיתיהוון ונת כל גיכסיהוון כור : י ונת כל קורנידיון ונתו טורניהוון
 ונת כמסי בית סגיהוון אוקידו בגורא : יא וישבו ית כל עדיתא ונת כל דברמא באישא ובבעריא : יב ואתמא
 לנת משה רגות אלעזר כהנא רגות כל כנשתא דבני ישראל ית שקימא ונת דברמא ונת עדימא למשרתא למשריא
 וגו : יג ופקדו משה ואלעזר כהנא וקל אמרדלי כנשתא וגו : יד ונתס משרה על אקטריטיון דמסנן
 על

רשי"י

(ה'ושע יג) על חלליהם בספר יהושע : בידו . כרשות וכן (במדבר כא) ויקח את כל ארמוניו : (ח) חושש מלכי מדון :
 וכו' יחי רוחה שחמה מנה הכתוב למה הוקק לומר חמשת אלף ללחוד ששן כולם כעצו והשוו כלם כמורענות בלעם הלך שם ליעול סכר עשרים
 וארבעה אלף שהסיל מישראל כענתו (ספרי) וילא ממדין לקראת ישראל ומשאין ענה רעה אמר להם אם כשהייתם ששים רבוא לא יכולתם להם
 ועכשיו כ"ב אלף חמס באים להלחם נתנו לו סכרו משלם ולא קפוחו : בחרב . הוא בא על ישראל והחליף אומנתו פלוגותם סחין
 נוספים חלל כפייה ועל ידי תפלה ונקמה וכו' הוא ותפס אומנותם לקללם כפי חף הם כלו עליו והתלימו אומנותם כאומנות האומות שבתין
 בחרב סגלמר (בראשית כז) ועל חרבך תחיה : (י) טירותם . מקום פלטרין שלהם שהוא לשון מושב פומרים ודעי חוקים :
 ד"ה לשון מושב טירותם כמו שיתרם סרני בלשנים טורכי פלשתאי : (יא) ויקחו את כל העלל וגו' . יונד פקיו כשרים ונדקים
 ולא נחשו על הגול לשלוח יד סמוה שלח כרשות סגלמר את כל העלל וגו' ועל יזהו חומרם בקבלה (שיר השירים ו') סגן כעדר הרחלים וגו'
 חף חכמי העולמות סגן כלם נדיקים : שלל . הן מטלטלין של מלכות כשיטין : (ט) כוון : הוא כוון מטלטלין שאינם תכשיט :
 מלקוח . חרם וכחוקים וכחוקים סכסוכ שבי חלל חלקות שבי חללם ומלקוח ככדויה : (יג) ויצאו משה ואלעזר הכהן . לפי שיתו את
 בערי ישראל עלתים לחטוף מן הכוה : (יד) ויקצוהו משה על פקודי החיל . מתמיס על החיל ללמדך שכל סריון דעור תלו
 כנדולים

רשב"ם

אל ששע עדיעתא סלוא : (ה) ויעשו כעל כרחו למי שאמר הקב"ה הוא חר תאסף אל עמך . עדרש חנניה : (ז) את השבי חרם :
 ואת העלקות . כהעיות ואת העלל . מטעלעין : (יג) אל יתחון לחמה כדי שלא יכנסו הכתים מן העלמחה במתה . מפני שמלת כפש :
 חך

מכלל יופי

(ה) (ויקרא) . ענינו עיני הנתינה בכל ר"ב כגוף
 עיצמו כמורסר עיצמו למיתה חרגום
 ויתנהוה' אלהינו ומפרידה :
 (ו) וכלי הקדש . אמרו רבותינו ל"ז הם הארון והכסף שהיה
 כלים עמם ומפריח מלפני מדין ככספים והוא יצאו
 פורת עמם הראה להם את הנשפטים סקין כוהם מכלים לכן
 נאמר על חלליהם שהיו נופלים על החללים כשאר . ורלב"ג כתב
 כינוי ונתאונות מוסף כו' וזוהי וענה והשקופלי הקדש שהם
 חנוניות כתרועה היו בניו :
 (ביהו) . במשוחו : (ח) (על הלליותם) . כמו עבד
 בפירושי יהושע : (יב) (את השבי) . וגו' אמר השבי
 על הארמונות הטליות על הכהמות ואת השלל על הבנות
 (י) (ו) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)

שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא
 המלחמה : טו ונאמר אליהם משה
 החייתם כל-נקבה : טז הן הנח היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר-מעל ביהוה על-
 דבר-פעור ותהי המנופה בענת יהודה :
 יז ועתה הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה
 ידעת איש למשכב זכר הרגו : יח וכל
 הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר
 החיו לכם : יט ואתם חנו מהוץ למחנה
 שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בקהל
 תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
 אתם ושביכם : כ וכל-בגד וכל-כלי-עור
 וכל-מעשה ענים וכל-כלי-עץ תתחטאו :
 ס כא ויאמר אלעזר הכהן אל-
 אנשי הצבא הבאים למלחמה ואת תקרת
 התורה אשר-צוה יהוה את-משה :
 כב אך את-הנהב ואת-הקסף את-
 הנחשת את-הברזל את-הבדיל ואת-
 הנפרת : כג כל-דבר אשר-יבא באש
 תעבירו באש וטוהרו אך במי נדה יתחטא
 וכל אשר לא-יבא באש תעבירו במים :
 כד וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
 וטהרתם ואתר תבאו אל-המחנה :
 ס

רביעי

קרבא : טו נאמר להון משה הקימתון כן
 נוקבא : טז הא אמן הנאה לבני ישראל
 בעצת בלעם לשקרא שקר קדם : יז על עסק
 פעור והנת מותנא בכנשתא דיי : יז וקען
 קטולו כל-דכורא בטפלא וכל אתתא די-ענת
 זכר למשכבי דכורא קטולו : יח וכל טפלא
 בנשיא דלא ידעא משכבי דכורא קטולו
 לכון : יט ואתון שרו מכרא למשריתא
 שבקא יומין כל דקטר נפשא וכל דקרב
 בקטילא תדון עלוהי ביומא תליתא וביומא
 שביעאה אתון ושביכון : כ וכל לבוש וכל
 מאן דמשך וכל עובד מעזי וכל מאן דעא
 תדון עלוהי : כא ונאמר אלעזר כהן
 לגברי חילא דאתו לקרבא דא נורת אורייתא
 דפקיד יי ית-משה : כב ברסית דהבא ונת
 כספא ית נחשא ית-ברזלא ית אבצא ונת
 אברא : כג קר מדעם דמתעל בנורא
 תעברוניה בנורא ודבי ברם במי אדיותא
 ופדי וכל דלא מתעל בנורא תעברוניה
 במיא : כד ותתורון לבושיכון ביומא
 שביעאה ותדכון ובמר בן-תיעלון למשריתא
 כה ונאמר יי למשה למימר : כו קביל ית

חושבן

כה ונאמר יי יהוה אל-משה לאמר : כו שא את ראש מלקות השב

באדם

דש"י
 בנדונים שיש כח בידם לחיות : (טו) בדבר בלעם - אמר להם אפילו אתם מכניסים כל החיות (ס"א האוחות) שבעולם אל
 אתם יכולים להם שום חרובים אתם מן החושים שהיו שם חיות רכב בחור בחו וחסאכם עבה אליהם של אלו שונא וזה הוא וכו' כדחית
 בחלק יבספרי : הן הנח - יתיר שהיו מכירים אותן והיא שכל פלוגיה : (יז) וכל אשה יודעת איש - (יבמות ס') דלוח
 ליבעל חף על פי שלח בעלה ולפני הנין העבירות והראיה ליבעל פניה מוריקות : הרגו - (ספרי) למה חזר ואמר להכסית הענין דבר
 דבי ישעיהל שלח אתי קורא הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש וכל הטף כנשים וגו' חזי יודע אפ' להרוג - (וכל אשה יודעת) עם הזכרים
 לחיות

באדם ובבהמה אמה ואלעזר הכהן וראשי
 אבות העדה : כו ונחצית את המלקוח
 בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין
 כל העדה : כח והרמת מכס ליהוה
 מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד
 נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
 ומן החמרים ומן הצאן : כט ממחציתם
 תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה :
 ל ומחצית בני ישראל תקח אחד אחד
 מן החמשים מן האדם מן הבקר מן
 החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה
 אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה :
 לא ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
 צוה יהוה את משה : לב ויהי המלקוח
 יתר הכו אשר כוזו עם הצבא צאן שש
 מאות אלה ושבעים אלה וחמשת אלפים :
 לג ובקר שנים ושבעים אלה : לד ותמרים
 אחד וששים אלה : לה ונפש אדם מן
 הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
 שנים ושלושים אלה : לו ותהי המחצה
 חלק היצאים בצבא מספר הצאן שש
 מאות אלה ושלושים אלה ושבעת אלפים
 וחמש מאות : לו ויהי המכס ליהוה מן
 הצאן שש מאות חמש ושבעים : לח והבקר
 ששה ושלושים אלה ומכס ליהוה שנים
 ושבעים : לט ותמרים שלשים אלה וחמש
 מאות ומכס ליהוה אחד וששים :
 מ ונפש אדם ששה עשר אלה ומכסם
 ליהוה

חושבן דברת שביא באינשא ובבעירא
 ואלעזר כהנא ורישי אבהת כנשתא :
 כו ותפליג ית דברתא בין גברי מגו
 קרבא דנפקו לחילא ובין כל כנשתא :
 כח ותפריש נסיבא קדם יי מן גברי מגו
 קרבא דנפקו לחילא חד נפשא מחמש מאה
 מן אינשא ומן תורי ומן חמרי ומן צנא :
 כט מפלגותיהון תסבון ותתן לאלעזר
 כהנא אפרשותא קדם יי : ל ומפלגות
 ישראל תיסב חד דאתחד מן חמשין מן
 אינשא מן תורי מן חמרי ומן צנא מן
 בעירא ותתן ותדון ללוצאי נטרי מטרא
 משכנא דיי : לא ועבד משה ואלעזר כהנא
 כמא דפקיד יי ית משה : לב ויהוה דברתא
 שאר ביזא דבא עמא דנפקו לחילא ענא
 שית מאה ושבעין וחמשא אלפין :
 לג ותורי שבעין ותרין אלפין : לד
 וחמרי שתין ותד אלפין : לה ונפשא
 דאינשא מן נשיאודלא ידעא משכבי דכורא
 כל נפשתא תלתין ותרין אלפין : לו ותהי
 פלגותא חולק גבריא דנפקו לחילא מגין ענא
 תלת מאה ותלתין ושבע אלפין וחמש מאה :
 לו ויהוה נסיבא קדם יי מן ענא שית מאה
 שבעין וחמש : לח ותורי תלתין ושש
 אלפין ונסיבהון קדם יי שבעין ותרין :
 לט וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה
 ונסיבהון קדם יי שתין ותד : מ ונפשא
 דאינשא שתת עשר אלפין ונסיבהון קרב
 ליהוה

להנה שנים ושלישים נפש : מא ונתן
 משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 באשר צוה יהוה את-משה : חמישי
 מב וממחצית בני ישראל אשר חצה
 משה מן-האנשים הצבאים : מג ותתי
 מחצת הקנה מן-הצאן שלש-מאות אלה
 ושלישים אלה שבעת אלפים וחמש מאות :

ובקר

ינתן בן עוזיאל

באישא ובבעריא ותקבל חושבנה אנת ואלעזר כהנא ורשי אכתה כנישתא : כו ותפליג ית דברתא פון גיברתא
 כל-ישא דאתדר ית עריתא באגרות קרבא דנפקר לחילא ובין כל כנישתא : כח ומפריש גסיבא לשקמא בון סון
 גברי כניתי קרבא דנפקר לחילא תרא בת נשא פתמש מאה היכרין מאנשא מן תורי ומן חמרי וכן עניא :
 כט מן פלוגתהון דהיא חולק גברי כניתי קרבא הסכרין ותמנין ואלעזר כהנא אפרשימא לשקמא בון :
 ל ומפלגות דכני ישראל חשב תי דמיתברר מן פתשין מן בת נשא ומן תורי ומן חמרי וכן כל בעירא ותתן
 ותהון דלינאי גטרי גטרת משקנא בון : לא ועבר משה ואלעזר כהנא היקמא דפקיד ית משה :
 לב ותנת סכרס דברתא שייר דותא דכור עמא דנפקר לחילא מנין ענא שירת מאה ושוקעין ותקישא אלפין :
 לג ותורי וגוי : לד וחמרי וגוי : לה ונפשת אינשא מן נשיא דלא ידעו וגוי : לו ותנת פלוגתא
 חולק גיברתא די נקרי לחילא סכרס ענא תלת מאה ותלתין ושוקעא אלפין ותמש מאה : לו ותנת סכרס
 גסיבא לשקמא בון מן ענא שית מאה ושוקעין ותמש : לח וסכרס תורי תלתין ושקמא אלפין וסכרס גטבתהון
 לשקמא בון שוקעין ותרון : לט ותמרי תלתין אלפין ותמש מאה וסכרס גטבתהון לשקמא בון שוקעין ותרון :
 מ ותמרי תלתין אלפין ותמש מאה וסכרס גטבתהון לשקמא בון תלתין ותרון נפשו : מא ויחב משרד
 ית סכרס גסיבת אפרשימא בון ואלעזר כהנא היקמא דפקיד ית משה : מב ומפלגות בני ישראל וי פליג
 משרד מן גיברתא דנפקר לחילא : מג ובערת סכרס פלוגות כנישתא מן ענא תלת מאה ותלתין ושוקעא אלפין

וחמש

ויש

(כו) וחצית את המלקוח בין תופשי המלחמה וגו' חזו לאלו ומניו לאלו : (לב) ויהי המלקוח יתר הכו' לפי שלא נטלו
 להיום נקם מן המטלטלין אלא מן המלקוח כח את הלשון וזו יהי המלקוח שכל לכלל חלוקה ולכלל מכס שהיה עורך על כו המטלטלי
 חזו כוועס הכסא איטלו ולא כל לכלל חלוקה מספר הלשון וגו' : (מב) וממחצית בני ישראל אשר חצה משה לעדה והוליתא
 להם מן האנשים האנשים : (נג) והיה מחצת העדה ק

מכלל יופי

ובואד' כמי נדה יחטא : (כו) (וחצית את המלקוח) .
 נאמר על האדם ועל הכהמה : (בין תופשי המלחמה) .
 כא על דרך ההכחה : (כח) (אחד נפש) : בא ברשון
 וברצוה לדבר בו על הגוף ובמכלל הפוקדמו נפש אחד כי
 האור יבא אחר המתואר ברוב : (לב) (קרי) קמוץ
 זקף והמסורת לית כוונה קמין וכל בו ומשלי כותיה

מד ובקר ששה ושלישים אלה :
 מה וחקמים שלשים אלה וחמש מאות :
 מו ונפש אדם ששה עשר אלה :
 מז ויקח משה ממהצט בני ישראל את
 האחו אתר מן החמשים מן האדם ומן
 הבקמה נתן ארזם ללוים שמרי משמרת
 משבן יהוה כאשר צוה יהוה את משה :
 מה ויקרבו אל משה הפקדים אשר
 לא לפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות :
 מט ויאמרו אל משה עבדיך גשאו את
 ראש אנשי המלחמה אשר בידנו וקרא
 נפקד ממנו איש : נ ונקרב את קרבן
 יהוה איש אשר מצא כליו והב אצבעה
 וצמיד טבעת עגיל וכמוז לכפר על
 נפשתינו לפני יהוה : נא ויקח משה
 ואלעזר הכהן את ההקב מאתם כל בלי
 מעשה : נב ויהי בל יתב התרומה אשר
 הרימו ליהוה ששה עשר אלה שבע מאות
 וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
 שרי המאות : נג אנשי הצבא בנוו איש
 לו : נד ויקח משה ואלעזר הכהן את
 ההקב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
 אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
 לפני יהוה : ° פ א ומקנה
 רב הדר לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
 ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
 והנה המקום מקום מקנה : ב ויבאו בני
 גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל
 אלעזר

לב
ששי
שלישי

מד ותורי תלתין ושתי אר פין :
 מה וחקרי תלתין אלפין וחמש מאה :
 מו ונפשא דאיןשא שחת עסר אלפין :
 מז ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית
 דאתחד חד מן חמשים מן אינשא ומן בעירא
 ויהב יתהון ללואי נטרי מטרת משכנא דין
 בקה דפקיד ית משה : מה וקרבו לות
 משה דממנן די לא לפי חילא רבני אלפין
 ורבני מאנות : מט ויאמרו למשה עבדיך
 קבילו ית חושבן נברי מגיחי קרבא די עמנא
 ולא שגא מננא איגש : נ וקרבו ית
 קורבנא דין נבר דאשכח מאן דדהב שיון
 ושבכין עוקן קדשין ומחוך לכפרא ער
 נפשתינא קדם יי : נא ונסיב משה ואלעזר
 כהנא ית דהבא מנהון כל מאן דעובדא :
 נב והנה כל דהב אפרשותא דאפרשו
 קדם יי שחת עסר אלפין שבע מאה וחמשים
 סלעין מן רבני אלפין ומן רבני מאנות :
 נג נברי דחילא בנו נבר לנפשיה :
 נד ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא
 מן רבני אלפין ומאנות ואיחיהו יתה
 למשכן זמנא דכרנא לבני ישראל קדם יי :
 א ובעיר סגי הנה לבני ראובן ולבני גד
 תקיף לחדא נחזו ית ארע יעזר וית ארע
 גלעד ותא אתרא אתר קשר לבית בעיר :
 ב ואתו בני גד ובני ראובן ויאמרו למשה
 ואלעזר כהנא ולרברבי כגשתא למימר :
 מבליחא